Poznań, dnia 30 października 1937 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 46

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

684.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 października 1937 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 19. VII. 1937 r. w sprawie pryszczycy w państwie ościennym.

§ 1.

W związku z obecnym stanem pryszczycy w państwie ościennym, zmieniam treść § 1 rozporządzenia mego z dnia 19. VII. 1937 r. w sprawie pryszczycy w państwie ościennym, ogłoszonego w Pozn. Dzien. Wojew. Nr 32, poz. 452 w ten sposób, iż otrzymuje on następujące brzmienie:

„ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą, do którego wcielam cały obszar gmin wiejskich Kobylagóra, Laski, Opatów, Perzów i Rychtal, powiatu kępińskiego."

§ 2.

Inne postanowienia powołanego na wstępie rozporządzenia mego z dnia 19. VII. 1937 r. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr 32, poz. 452), pozostają nadal w mocy.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Wojewoda: (—) A. Maruszewski.

685.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 25 października 1937 r.

w sprawie egzaminu z podkownictwa dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Na zasadzie przepisów § 21 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1. X. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 807) w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 334), naznacza się na dzień 20. XI. 1937 r. o godz. 9-ej rano egzamin z podkownictwa przed Państwową Komisją Egzaminacyjną dla osób, które nie ukończyły szkoły lub kursu kucia koni.

Egzamin ten odbędzie się w kuźni p. L. Pacholskiego w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 32.

Kandydaci dopuszczeni do składania egzaminu, na skutek wniesionych podań, zostaną osobnym pismem zawezwani do stawienia się.

(—) Dr Krygier,
Wojew. Inspektor Weteryn.

686.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO RAWICKIEGO

z dnia 22 października 1937 r.

o zakazie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

§ 1.

Na podstawie art. 4 pkt. f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423), oraz § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. o upoważnieniu Komisarza Rządu m. st. Warszawy i powiatowych władz administracji ogólnej do wydawania zakazów sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych z art. 4 wymienionej wyżej ustawy (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 351), zakazuję sprzedaży i podawania napojów zawierających więcej niż 4,5% alkoholu w bufetach kolejowych w Rawiczu i Bojanowie od godz. 18-tej dnia 3 listopada br. do godz. 18-tej dnia 4 listopada br.

§ 2.

Zakaz powyższy dotyczy sprzedaży i podawania napojów, tak w naczyniach otwartych, jak i zamkniętych.

§ 3.

Winni oraz współwinni przekroczenia tego zakazu ulegną karom przewidzianym w art. 10 ustawy z dnia 21 marca 1931 r., a w razie powtórnego wykroczenia koncesja na sprzedaż napojów alkoholowych zostanie cofnięta.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Łobos.

687.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 20 października 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny u psów i kotów.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u kota, zabitego przez gosp. Gerharda Henke w Jankowie Dolnym tut. powiatu, na podstawie art. art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 (Dz. U. R. P. Nr 26, pozycja 229) oraz w myśl §§ 327 i 329 rozporządzenia wykonawczego Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 169), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i R. R. z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 45) i z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), zarządzam co następuje:

§ 1.

Do okręgu zagrożonego wścieklizną wcielam wszystkie miejscowości gminy Gniezno, oraz miasto Gniezno.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się na terenie wyżej wymienionej gminy i miasta także czasowo wprowadzone, przewożone lub przenoszone, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu, obejściu, zagrodzie itp., iż nie mogą wydostać się i wejść w styczność z obcymi ludźmi i zwierzętami, mają być trzymane dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi. Psy gospodarcze należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwały i gęsty kaganiec. Zakazuje się również swobodnego puszczania kotów.

§ 3.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej i strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 4.

Wyprowadzanie, wywożenie i wynoszenie psów i kotów z obszaru zagrożonego wścieklizną bez każdorazowego mego zezwolenia jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych i myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o chwilowy ich pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 5.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 6.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów wprowadzonych względnie przeprowadzanych, przewożonych i przenoszonych przez obszar zagrożony.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u zwierząt, psów i kotów należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Post. Pol. Państw., Sołectwie lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia karane będą na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

688.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 7 października 1937 r.

w sprawie świerzbu u koni.

Z powodu wygaśnięcia świerzbu u koni w maj. Dąbrówka Kościelna, tutejszego powiatu, uchylam niniejszym zarządzenie moje, wydane przy stwierdzeniu tej zarazy z dnia 1. VIII. 1937 r. (Poznański Dziennik Wojew. Nr 37, poz. 532).

Starosta Powiatowy: (—) Kasprzak.

689.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 21 października 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w chlewni majętności Tuczno na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rolnych z dn. 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowi zagroda majętności Tuczno. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody deputantów majętności Tuczno, o ile w zagrodach tych trzyma się świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewa i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi jednocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzać zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz.

Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywa-

nie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni — winien się odbywać na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową, uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń do którego włączam wszystkie zagrody gromady Tuczno.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń.

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używania knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu,
3. wypędzania świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienia świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń handlowych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu świń mają zastosowania przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za nie podejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

690.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 16 października 1937 r.

w sprawie pomoru i zarazy świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru i zarazy świń w majętności Zakrzew, uchylam zarządzenie tutejsze z dnia 23 sierpnia 1937 r. o zwalczaniu pomoru i zarazy świń, ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 39, poz. 559 z dnia 11 września 1937 r.

Starosta Powiatowy: (—) Niedziałkowski.

691.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OBORNICKIEGO

z dnia 21 października 1937 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w obejściach p. A. Jurgi w Zawadach oraz Walentego Gondysiaka i Nowaka w Popówku, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowią obejścia A. Jurgi w Zawadach oraz wszystkich robotników majętności Popówko.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład miejscowości Zawady i Popówko, o ile w tych zagrodach trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z trwałym i wyraźnym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby, przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzć zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowywania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 9.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska, oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

§ 10.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr B. Marweg, Referendarz.

692.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 października 1937 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia o zwalczaniu zarazy powikłanej pomorem świń.

Wobec wygaśnięcia zarazy i pomoru świń w zagrodach Ernsta Jeskego i Wł. Mrowińskiego w Paczkowie, w Fabryce Papieru, w zagrodach Franciszka Pyra, Fr. Walkowiaka i Walentego Łozy w Czerwonaku, uchylam moje zarządzenie z dnia 3 sierpnia 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 37, poz. 518/37.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Jerzykowski.

693.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 19 października 1937 r.

w sprawie uchylenia zarządzenia o zwalczaniu zarazy świń.

Wobec wygaśnięcia zarazy świń u robotników maj. Szreniawa, uchylam moje zarządzenie z dnia 9 sierpnia 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 33, poz. 520.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Jerzykowski.

694.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZAMOTULSKIEGO

z dnia 17 października 1937 r.

w sprawie wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa Józefa Szymczaka z Młynkowa, podejrzanych zachorzeń psów w Wilkowie, oraz biorąc pod uwagę ogólny stan wścieklizny na terenach okolicznych, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, pozycja 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7/33, poz. 34) i z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam wszystkie miejscowości powiatu szamotulskiego.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się w okręgu zagrożonym, dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów prowadzonych względnie przeprowadzanych (przewożonych, przenoszonych) przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez mego zezwolenia jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa względnie kota, należy bezzwłocznie zgłosić w Zarządzie Gminnym, Post. Pol. Państwowej, Sołectwie, Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Narajewski.

695.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 15 października 1937 r.

w sprawie wścieklizny.

W związku ze stwierdzeniem wścieklizny u bydła rogatego w zagrodzie Preissa Jerzego z Krosna, Gmina Mosina, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 26 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, pozycja 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i w myśl §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 34 i z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego włączam wszystkie miejscowości gm. Mosina.

§ 2.

Wszystkie psy na terenie okręgu zagrożonego muszą być dniem i nocą trzymane na uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzie, że nie mogą wydostać się na zewnątrz. Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wykluczające możność kąsania. Zakazuję również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 mają zastosowanie również do psów przeprowadzanych, przewożonych, przenoszonych przez obszar zagrożony.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, tylko w czasie pełnienia przez nie swych czynności.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z okręgu zagrożonego bez mego zezwolenia jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych i myśliwskich, w wypadkach, gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy, koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszystkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów i zwierząt gospodarskich należy bezzwłocznie zgłosić w zarządzie Gminnym, Post. Pol. Państw. w Mosinie lub Starostwie.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu chorób zaraźliwych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 października 1937 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy: (—) Podhorodeński.

696.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO

z dnia 19 października 1937 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w Tłokach Nowych, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, punkt 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi zagroda Pawła Buchwalda (dzierżawca Adam Sobiesiński). W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Tłoki Nowe położone przy drodze wiodącej z Stodolska do Karpicka, oraz zagrody: Oskara Woytha, Franciszka Paula, Fryderyka Fischera i Emila Kernchena w gromadzie Stodolsko o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla

świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby, przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4,5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów kreozolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetworni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 roku o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzanie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam pozostałe zagrody gromady Tłoki Nowe, oraz gromady Stodolsko, gminy Rakoniewice.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr. iur. Hassny, Wicestarosta.

697.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 12 października 1937 r.

o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń na probostwie w Mieścisku, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Roln. z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń, stanowi probostwo w Mieścisku. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody miejscowości Mieścisko, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczeń świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach od-

osobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwierzęta te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miejscowości: Ruda Koźlanka i Mieścisko Ulica.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,

2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu,
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodze w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Zenkteler.

698.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 28 października 1937 r.

w sprawie zakazu sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych.

§ 1.

Na zasadzie art. 4 pkt. f) ustawy z dnia 21 marca 1931 r. o ograniczeniach w sprzedaży, podawaniu i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 423) oraz § 1 Rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 351), zakazuję sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych w bufetach kolejowych i restauracjach, leżących w promieniu 500—600 metrów od dworców kolejowych w Żninie i Janowca w czasie od godz. 24-tej dnia 3 listopada do godz. 24-ej dnia 4 listopada 1937 r.

§ 2.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl postanowień art. 10 cytowanej ustawy tj. grzywną do 300 złotych lub aresztem do czterech tygodni. — Kary aresztu i grzywny mogą być nałożone łącznie.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z.: (—) Świerczewski, Wicestarosta.

699.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 5 października 1937 r.

dot. doręczenia orzeczenia karno-administracyjnego i wezwania do uiszczenia grzywny.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam, że w pokoju nr 12 Starostwa Powiatowego w Nowym Tomyślu jest do odebrania orzeczenie karno-administracyjne i wezwanie do uiszczenia grzywny z dnia 28 grudnia 1936 r. Nr K. 1770-36/37, adresowane do p. Jana Kupieca w Gruszowie Wielkim, ostatnio zamieszkałego w Gruszowie Wielkim, pow. Dąbrowa koło Tarnowa, obecne miejsce zamieszkania nie jest znane.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) N. Pokrzewiński, Wicestarosta.

700.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 22 października 1937 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administr. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam p. Emila Fehra, urodz. 4. IV. 1918 r. w Podlesiu, powiat Nieszawa, ostatnio zamieszkałego w Dobrylewie, powiat Żnin, a nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Żninie, pokój nr 8 jest złożone dla niego do odebrania wezwanie na rozprawę z dnia 22 października 1937 r. Nr K. 341/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) I. Wuyek.

701.

OGŁOSZENIE BURMISTRZA MIASTA POWIATOWEGO WĄGROWCA

z dnia 15 października 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Jana Czerwińskiego, urodzonego 15 maja 1917 r. w Gołańczy, powiat Wągrowiec, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Miejskim w Wągrowcu jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 30 sierpnia br. Nr K. 58/37-38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz miasta pow. Wągrowca:
(—) Wachowiak.

702.

OGŁOSZENIE BURMISTRZA MIASTA POWIATOWEGO WĄGROWCA

z dnia 21 października 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Stanisława Bugaja, urodzonego dnia 9 lutego 1909 r. w Smogulcu, powiat Wągrowiec, o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania, że w Zarządzie Miejskim w Wągrowcu jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 31 sierpnia 1937 r. Nr K. 68/37-38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz miasta pow. Wągrowca:
(—) Wachowiak.

703.

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W OSTRZESZOWIE

z dnia 21 października 1937 r.

w sprawie zniesienia ścieżki publicznej.

Zgromadzenie Sióstr Najśw. Rodziny z Nazaretu w Ostrzeszowie wniosło podanie o zniesienie ścieżki publicznej w Ostrzeszowie na odcinku od ulicy Sylwestra Hęćki do alejki klasztornej, wiodącej przez grunt tegoż Zgromadzenia o długości około 250,0 m.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pruskich str. 237), Zarząd Miejski podaje powyższe do wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnieść można w ciągu 4 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego do Zarządu Miejskiego w Ostrzeszowie jako władzy policyjno-drogowej.

W razie nie wpłynięcia sprzeciwów w tym terminie, Zarząd Miejski wyda orzeczenie zgodne z wnioskiem.

Zarząd Miejski w Ostrzeszowie:
Burmistrz: (—) Żmudziński.

704.

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W PLESZEWIE, POWIAT JAROCIN

z dnia 25 października 1937 r.

w sprawie zniesienia ścieżki.

Rolnik Grygiel Franciszek i tow. z Grodziska n. Pr. wnieśli podanie o skasowanie ścieżki, prowadzącej przez ich łąki.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 10. X. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 32) i stosownie do § 57 ustawy z dnia 1. VIII. 1883 r. o kompetencji władz (Zbiór ust. pr. str. 237), podaje się powyższe do wiadomości.

Uzasadnione sprzeciwy wnosić można w przeciągu czterech tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego do Zarządu Gminnego w Pleszewie jako władzy policyjno-drogowej, gdzie również jest wyłożony plan sytuacyjny odnośnej ścieżki.

W razie nie wniesienia sprzeciwu w wyżej wyznaczonym terminie, wydane zostanie orzeczenie po myśli podania.

Podwójci: (—) Morawski.

705.

KOMUNIKAT WÓJTA W BUKU

z dnia 22 października 1937 r.

w sprawie zniesienia drogi.

Na zasadzie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór ustaw pr. str. 237), zarządzam niniejszym zniesienie dróg publicznych, położonych w obrębie Sznyfin gromady Dobra, karta mapy 1. Nr Nr 60/21 i 68/26 oraz na karcie mapy 1 w obrębie Dakowy Suche, parcela katastralna br 10, ponieważ na komunikat z dnia 18. IX. 1937 roku, ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 40, poz. 573 z roku 1937 żadnych sprzeciwów nie wniesiono.

Wójt Gminy: (—) Pietruszyński.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

WYKAZ URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 23 października 1937 r.

dot. poszukiwania osób o niewiadomym miejscu pobytu.

Nr bież.	Nazwisko i imię	Imiona rodziców	Data i miejsce urodzenia	Ostatnie miejsce zamieszkania	Nr sprawy
1	Franciszek Szczepankowski	syn Jana i Franciszki	ur. w r. 1879	—	S. P. B. VI. 14 a/73/37
2	Aleksander Bakuła	syn Ignacego i Anastazji	ur. w r. 1896	—	S. P. B. VI. 14 a/74/37
3	Stefan i Maria Lidryk	—	—	W latach 1920 do 1922 w Omsku	S. P. B. VI. 14 a/74/37
4	Zofia Sikorska		lat 31, umysłowo chora, wzrost średni, twarz okrągła, włosy blond długie, oczy niebieskie, ubrana w czerw. spódn. i granat. bluzę, boso	wieś Sulisławice, gmina Szreniawa	S. P. B. VI. 14 a/75/37
5	Chana Cypra Fischman	—	lat około 34, wzrost średni, twarz pociągła, włosy ciemne, oczy nieb. (duże)	Przedcz, woj. warszawskie	S. P. B. VI. 14 a/76/37
6	Prakseda Romaniuk	—	lat 65, umysł. chora, wzrost 140 cm, włosy siwe, ubrana w bordo w białe kropki, spódnica siwa, chustka czarna w białe kropki. Często używa słowa „Boże mój"	wieś Sielczyk, gm. Sidorki, woj. lubelskie	S. P. B. VI. 14 a/78/37
7	Alfred Łotocki	syn Bolesława	lat 40	podchorąży, Starokonstantynów, Rosja Sowiecka	S. P. B. VI. 14 a/79/37
8	Jan Wójcik	syn Józefa	lat 27, umysłowo chory, wzrostu średniego, włosy blond, oczy nieb.	wieś Wola Przybysławska, gm. Markuszów, woj. lubelskie	S. P. B. VI. 14 a/80/37

Nr bież.	Nazwisko i imię	Imiona rodziców	Data i miejsce urodzenia	Ostatnie miejsce zamieszkania	Nr sprawy
9	Leszek Skrzetuski	—	ur. 17. III. 1896 w Warszawie	Władza, na której terenie Skrzetuski przebywa, winna bezzwłocznie zawiadomić Szefa Intendentury D. O. K. VII w Poznaniu	S. P. B. VI. 14 a/83/37

Odwołuje się poszukiwania następujących osób:

1. Franciszek Niderla . . . . S. P. B. VI. 14 a/29/37
2. Hipolit Szukan . . . . S. P. B. VI. 14 a/50/37

Za Wojewodę:
(—) Woźniak, w z. Naczeln. Wydz. Społ.-Polit.

KOMUNIKAT URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 października 1937 r.

w sprawie pomocy lekarskiej

Z dniem 1 listopada 1937 r. obejmuje obowiązki lekarza w organizacji Państwowej Pomocy Lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych i członków ich rodzin Dr Edmund Kwieciński, lekarz zamieszkały w Mogilnie.

Za Wojewodę:
(—) Dr Zaroski,
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

WYCIĄG Z ZMIENIONEGO STATUTU SPÓŁKI DRENARSKIEJ ŁOPIENNICA,

uchwalonego w miejsce statutu dotąd obowiązującego z dnia 1 sierpnia 1913 r., zatwierdzonego przez Starostę Powiatowego wągrowieckiego w dniu 6 marca 1937 r. — A. 43/44/1/36.

Nazwa Spółki.

§ 1.

Nazwa Spółki brzmi: „Spółka Drenarska Łopiennica".

Siedzibą Spółki jest Łopienno, pow. Wągrowiec.

Cel Spółki.

§ 2.

Celem Spółki jest utrzymanie i ew. rozbudowa urządzeń melioracyjnych, wykonanych w roku 1905 przez inżyniera Busslera z Poznania, według planu melioracyjnego, sporządzonego przez miernika Schenkego z Poznania z dnia 10 grudnia 1909 r. oraz utrzymanie urządzeń do tego potrzebnych.

Zgromadzenie członków.

§ 11.

Zgromadzenie członków zwołuje przewodniczący zarządu w okolicznościach przewidzianych niniejszym statutem i artykułem 161 ustawy wodnej co najmniej jeden raz w roku.

Zapozwanie członków na zgromadzenie ogłasza się z podaniem przedmiotu obrad co najmniej 7 dni wprzód w sposób przyjęty w gminach, leżących całkowicie lub częściowo w obrębie Spółki.

Uchwały Zgromadzenia członków są ważne przy obecności nie mniej, niż połowy członków, którzy ponadto przedstawiać muszą właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów włączonych do Spółki. Jeżeli nie stawi się potrzebna ilość członków, zwołuje się powtórne zgromadzenie według postanowień § 9 ust. 2 statutu niniejszego.

Funkcje zarządu i przewodniczącego zarządu Spółki.

§ 12.

Obowiązkiem przewodniczącego zarządu jest poza innymi, statutem oznaczonymi zadaniami:

1) zadokumentowanie uchwał zarządu i zgromadzenia członków.

Ogłoszenia.

§ 28.

Spółka umieszcza ogłoszenia w swoim imieniu z podpisem przewodniczącego zarządu Spółki.

Ogłoszenia przeznaczone do publicznej wiadomości umieszcza Spółka w Pozn. Dzienniku Wojewódzkim i według zwyczaju miejscowości, należących całkowicie lub częściowo do obrębu Spółki, a także według swego uznania i w prasie.

Przetargi na roboty spółkowe mogą być ogłaszane tylko w prasie.

Zagubione dokumenty

Zagubiono dyplom szoferski Nr 12 017, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Mikulski Czesław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Czechosłowacka 46.

Zagubiono prawo jazdy Nr 1 962, wystawione przez Urząd Wojewódzki Pomorski, na nazwisko Franciszek Bednarski, zamieszkały w Płonkowie, poczta Rojewo.

Zagubiono numer rejestracyjny samochodu Nr A 65 089, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na firmę Export Bacon, Oskar Robinson, zamieszkały w Bydgoszczy.

Zagubiono uprawnienie do wykonywania praktyki lekarskiej, wystawione przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego, na nazwisko Dr Aleksander Żuk-Skarszewski, zamieszkały w Rogoźnie, ul. Wielkopoznańska 15.

Zagubiono legitymację służbową Nr 724, wystawioną przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu, na nazwisko Suski J., Starosta Powiatowy Bydgoski.

Zagubiono legitymację służbową Nr 2261, wystawioną przez Izbę Skarbową w Poznaniu, na nazwisko Nowak Feliks, praktykant I kat., zamieszkały w Mogilnie, Plac Piłsudskiego 9.

Zagubiono kartę rzemieślniczą Nr rej. 4381/33, wystawioną przez Magistrat Stoł. M. Poznania, na nazwisko Goderski Wojciech, zamieszkały w Poznaniu, ul. Woźna 5.

Zagubiono legitymację osobistą wojskową Nr 113, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Chmiel Józef, zamieszkały w Poznaniu, ul. Nadbrzeżna 5, m. 7.

Ubezpieczalnia Społeczna w Poznaniu unieważnia zagubione oryginały legitymacyj, wydanych na nazwiska: Maciejewski Karol — Nr leg. 6 685 660, Nowaczyk Joanna — Nr leg. 6 788 596, Przybecka Zbigniewa — Nr leg. 6 777 696, Sołtysiak Petronela — Nr leg. 6 755 652, Stajkowska Maria — Nr leg. 6 697 445.

Zagubiono dowód osobisty Nr 25/1932, wystawiony przez Zarząd Gminny w Książu, na nazwisko Beyme Anita, zamieszkała w Włościejewkach, pow. Śrem.

Zagubiono dowód osobisty Nr 26/1932, wystawiony przez Zarząd Gminny w Książu, na nazwisko Beyme Hildegarda, zamieszkała w Włościejewkach, pow. Śrem.

Zagubiono książeczkę inwalidzką Nr 2 333, wystawioną dnia 7. XII. 1934 r. przez Starostwo Powiatowe w Bydgoszczy, na nazwisko Pawłowski Jan, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Lubelska 42.

Zagubiono legitymację wojskową Nr 448, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Mikulin Nina, zamieszkały w Poznaniu, ul. Potworowskiego 2a, m. 6.

Zagubiono książeczkę wojskową Nr 233/A, wystawioną na nazwisko Paetzke Telesfor, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Leśna 36.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Hojan Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Poznańska 27.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Iwanicki Mirosław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Działyńskich 8, m. 16.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Rawa Ruska, na nazwisko Procyk Wawrzyniec, zamieszkały w Poznaniu, ul. Libelta 13, m. 3.

Zagubiono książeczkę wojskową Nr 120, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, rocznik 1900, na nazwisko Pełczyński Władysław, zamieszkały w Mieścisku, powiat Wągrowiec.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Turowski Lech, zamieszkały w Gnieźnie, ul. Dąbrowskiego 8, m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Wiśniewski Edmund, zamieszkały w Murowanej Goślinie.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Pieczyński Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Szkolna 3, m. 24.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kościan, na nazwisko Bączyk Stanisław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Druskiennicka 23.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Maciejewski Ludwik, zamieszkały w Studzieńcu, powiat Chodzież.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Gniezno, na nazwisko Wiśniewski Stefan, rocznik 1909, zamieszkały w Witowie, poczta Witowo, pow. Środa.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Drozdek Bronisław, zamieszkały w Ostrowie Wkp., ul. Bema 119.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin Pozn., na nazwisko Jelak Józef, zamieszkały w Twardowie, gmina Kotlin, powiat Jarocin.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną na nazwisko Skrzypczak Jan, rocznik 1903, zamieszkały w Cerekwicy Nowej, gmina Jaraczew, powiat Jarocin.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. w Bydgoszczy, na nazwisko Jasiński Marian, rocznik 1911, zamieszkały w Sułaszewie, pow. Chodzież.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe, wystawione przez P. K. U. Kościan, na nazwisko Bartkowiak Stanisław, rocznik 1911, zamieszkały w Morownicy, powiat Kościan.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe kat. „E", wystawione przez Starostwo Powiatowe Jarocin, na nazwisko Hermann Konrad, zamieszkały w Rzegnowie, powiat Gniezno.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe kat. A, wystawione przez P. K. U. w Szamotułach, na nazwisko Kawecki Franciszek, zamieszkały w Chojnie koło Sierakowa, pow. Szamotuły.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe pospol. ruszenia kat. C, wystawione na nazwisko Leitloff Jan Gottfried, rocznik 1910, zamieszkały w Tuchorzy Starej, powiat Wolsztyn.

Zagubiono dowody tożsamości koni Seria A, Nr 753 363 i Seria A, Nr 869 803, wystawione na nazwisko Leitloff Marta, zamieszkała w Tuchorzy Starej, pow. Wolsztyn.

Zagubiono zaświadczenie wojskowe, wystawione przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Olejnik Franciszek, zamieszkały w Murzynnie, pow. Inowrocław.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 761 512, wystawiony na nazwisko Bajek Jan, zamieszkały w Łabiszynie, powiat Szubin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 840 202, wystawiony na nazwisko Sipiak Michał, zamieszkały w Łuszczanowie, pow. Jarocin.

Zagubiony dowody tożsamości koni Seria F, Nr 213 801 oraz Seria A, Nr 894 260, wystawione na nazwisko Biniaś Karol, zamieszkały w Kamionnej, powiat Międzychód.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria E, Nr 111 146, wystawiony na nazwisko Igel Waleria, zamieszkała w Batorowie, pow. Poznań.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria A, Nr 751 780, wystawiony na nazwisko Szymański Jan, zamieszkały w Żabikowie, pow. Poznań, ul. Długa 59.

Licytacje

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod pozycją 1810 oznaczona nieruchomość zostanie w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych, sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy.

Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczaniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

1810

Nieruchomość położona w Łobżenicy i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze wieczystej Łobżenica, tom VIII, karta 228, o obszarze 0.04.30 ha. wartości użytkowej podatku budynkowego 667, na imię Jana Bilickiego, rzeźnika i żony jego Franciszki z domu Fąs, żyjących w ogólnej wspólności majątkowej, zostanie w drodze egzekucji, **dnia 30 grudnia 1937 r. o godz. 10** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr 9. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 28 października 1932. Łobżenica, dnia 13 października 1937 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy

1811

Feliksa Sobczaka, urodzonego dnia 12 stycznia 1885 r. w Suchorączu, syna Michała i Franciszki małżonków Sobczaków, ostatnio zamieszkałego w Nakle nad Notecią, wzywa się do zgłoszenia najpóźniej w wyznaczonym na **dzień 15 czerwca 1938 r. godz. 12** pokój 9 terminie pod rygorem uznania go za zmarłego. Wszyscy, którzy by mieli jakąkolwiek wiadomość o życiu lub śmierci zaginionego, winni o tym donieść sądowi najpóźniej w powyższym terminie. — Nakło, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1812

Walerian Fęglerski w Ochojcu wniósł o wywołanie wierzycieli hipotek, zapisanych w dziale III księgi wieczystej na nieruchomości Śmigiel, L. 242, na rzecz

Fritza Schulza w Bydgoszczy, w kwocie 2 400 mk. i w kwocie 11 000 mk. na rzecz Augusty Heinricht z domu Kersten w Śmiglu. Spadkobierców tychże wierzycieli wzywa się, by najpóźniej w terminie wyznaczonym na **dzień 21 grudnia 1937 r. o godz.** 9 zgłosili swe prawa do wspomnianych hipotek przed podpisanym Sądem pokój Nr 11, w przeciwnym razie zostaną z ich prawami wykluczeni. — Śmigiel, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1813

Na wniosek Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Zduny w Zdunach, działającej przez Zarząd, wzywa się nieznanego posiadacza listu hipotecznego dla hipoteki w kwocie 2 100,00 mk., zapisanej na nieruchomości Borzęcice, karta 58, w dziale III pod liczbą wpisu 1, do wykazania swych uprawnień i przedłożenia tegoż listu najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym w niżej wymienionym Sądzie pokój Nr 1 na **dzień 28 stycznia 1938 r. godz. 9-ta** pod rygorem pozbawienia mocy prawnej powyższego listu. — Koźmin, dnia 14 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1814

Wyrokiem wykluczającym z dnia 13 października 1937 r. — Co. 104/37 — pozbawiono mocy prawnej list hipoteczny odnośnie hipoteki, zapisanej w księdze gruntowej Glesno, tom I, karta 3, w dziale III, pod poz. 5 — 10 000 marek niemieckich z 4% odsetkami od dnia 1 lipca 1918 r. dla Banku Ludowego, Spółdzielni z odpowiedzialnością nieograniczoną w Wyrzysku. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

1815

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1976 wpisano dziś, że Józef Tietze, inwalida i żona jego Anna z domu Schubert, oboje zamieszkali w Zaborowie, umową z dnia 1 lipca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1816

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1977 wpisano dziś, że robotnik Feliks Nowicki i żona jego Anna z domu Zapłata, oboje zamieszkali w Lesznie, umową z dnia 27 kwietnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1817

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1978 wpisano dziś, że rolnik Wilhelm Paweł Bittner i żona jego Elza z domu Thomas, I voto Bittner, oboje zamieszkali w Tworzankach, umową z dnia 9 marca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1818

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1979 wpisano dziś, że rolnik Adolf Rössel i żona jego Hulda z domu Gaebel, oboje zamieszkali w Krzemieniewie, umową z dnia 30 kwietnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 12 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1819

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1980 wpisano dziś, że rolnik Augustyn Skorupiński i żona jego Maria z domu Zając, oboje zamieszkali w Ujazdowie, powiat Leszno, umową z dnia 22 kwietnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 18 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1820

W rejestrze praw majątkowych na stronie 687 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie siodlarz Ambroży Rybarczyk i Agnieszka z domu Szczupacka, zamieszkali w Wąwelnie, umową notarialną z dnia 13 czerwca 1936 r. Nr rej. not. 349/36 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1821

W rejestrze praw majątkowych na stronie 688 wpisano 6 września 1937 r., że małżonkowie rolnik Gustaw Teske i Marta z domu Prill, zamieszkali w Anielinach, umową notarialną z dnia 30 kwietnia 1937 r. Nr rej. not. 471/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1822

W rejestrze praw majątkowych na stronie 689 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie rolnik Berthold Manthey i Luiza z domu Haase, zamieszkali w Polichnie, umową notarialną z dnia 21 maja 1937 r., Nr rej. not. 525/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1823

W rejestrze praw majątkowych na stronie 690 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie Józef Wiśniewski i Anastazja z domu Świnka, zamieszkali w Łodzi, powiat Wyrzysk, umową notarialną z dnia 26 maja 1937 r., Nr rej. not. 535/37 notariusza Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1824

W rejestrze praw majątkowych na stronie 691 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie rolnik Florian Szuba i Pelagia z domu Wiśniewska, zamieszkali w Wielu, umową notarialną z dnia 21 maja 1937 r., Nr rej. not. 522/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1825

W rejestrze praw majątkowych na stronie 692 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie Wilhelm Piehl i Jadwiga Piehl z domu Schmidt ze Skoraczewa, umową notarialną z dnia 21 kwietnia 1937 r., Nr rej. not 412/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1826

W rejestrze praw majątkowych na stronie 693 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie mistrz kowalski Wilhelm Wahl i Hilda z domu Müller, zamieszkali w Polichnie, umową notarialną z dnia 22 czerwca 1937 r., Nr rej. not. 588/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1827

W rejestrze praw majątkowych na stronie 694 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie robotnik Edmund Madziński i Konrada z domu Nowakowska, zamieszkali w Mroczy, umową notarialną z dnia 24 czerwca 1937 r., Nr rej. not. 597/37 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1828

W rejestrze praw majątkowych na stronie 695 wpisano dnia 6 września 1937 r., że małżonkowie Aleksander Płotka i Anastazja z domu Milczyńska, zamieszkali w Dębowie, umową notarialną z dnia 30 kwietnia 1936 r., Nr rej. not. 255/36 notariusza Jana Knacha w Nakle, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 6 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1829

W rejestrze praw majątkowych na stronie 697 wpisano dnia 21 września 1937 r., że małżonkowie rolnik Stanisław Bruski i Marianna z domu Balcer, zamieszkali w Sucharach, powiat wyrzyski, umową notarialną z dnia 26 czerwca 1937 r. notariusza Jana Knacha w Nakle, Nr rej. not. 620/37, zawarli ogólną wspólność majątkową. — Nakło, dnia 15 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1830

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4165, że małżonkowie Józef Krysiak, rolnik i jego żona Jadwiga z domu Jasińska w Biskupicach Ołobocznych zamieszkali kontraktem z dnia 14 maja 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1831

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4166, że małżonkowie Otto Marten, robotnik rolny i jego żona Charlotte z domu Ermel w Niemojowcu zamieszkali kontraktem z dnia 26 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1832

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4167, że małżonkowie Stanisław Krzyżaniak, rolnik i jego żona Jadwiga z domu Stempniak owdowiała Chyba w Franklinowie zamieszkali kontraktem z dnia 20 marca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1833

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4168, że małżonkowie Stanisław Nowacki, robotnik i jego żona Maria z domu Jankowska w Lamkach zamieszkali kontraktem z dnia 17 marca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1834

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4169, że małżonkowie Juliusz Bothur, cieśla i jego żona Anna z domu Matyba w Szklarce Przygodzkiej zamieszkali kontraktem z dnia 28 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1835

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4170, że małżonkowie Leon Pawlik, rolnik i jego żona Weronika z domu Kapała w Wielowsi zamieszkali kontraktem z dnia 30-go czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1836

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4171, że małżonkowie Stanisław Kaczmarek, robotnik i jego żona Wiktoria z domu Duczmal w Ostrowie zamieszkali kontraktem z dnia 9 lipca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1837

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4172, że małżonkowie Józef Pichet, rolnik i jego żona Władysława z domu Gabryś w Papierni Pustkowie zamieszkali kontraktem z dnia 13 czerwca 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1838

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4173, że małżonkowie Józef Russek, rolnik i jego żona Barbara z domu Knop owdowiała Gilicka w Wielowsi zamieszkali kontraktem z dnia 22 listopada 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1839

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś na stronie 4174, że małżonkowie Franciszek Wieteczka, rolnik i jego żona Helena z domu

Sztukowska w Drogosławiu zamieszkali kontraktem z dn. 30 sierpnia 1937 r. postanowili rozdział majątkowy z wyłączeniem prawa zarządu i użytkowania męża nad mieniem żony. — Ostrów, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1840

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1277, że małżonkowie Kotulla Jerzy z Gurówka i tegoż żona Julia z domu Maciuszek zawarli na mocy kontraktu z dnia 30 września 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 20 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1841

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu pod Nr 436, mistrz rzeźnicki Wiktor Haak i jego żona Teodozja z Kubisiów, zamieszkali w Wronkach, umową notarialną z 27 września 1937 r. zawarli ogólną wspólność małżeńsko-majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Wronki, dnia 15 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1842

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tutejszego Sądu zapisano na stronie 1702, że małżonkowie Mieczysław Bulczyński z Wrześni i żona jego Janina z domu Owsianna kontraktem z dnia 12 sierpnia 1937 r. zaprowadzili zupełne rozłączenie majątkowe z wykluczeniem prawa zarządu, administrowania i użytkowania mienia żony przez męża w szczególności nieruchomości Września l. k. 329, olejarni i urządzenia domowego. — Września, dnia 18 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1843

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2358 wpisano dziś, że Józef Franciszek Bronicki, rolnik w Sławęcinku i jego żona Stanisława z Ogrodowskich kontraktem z dnia 9 września 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 11 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1844

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2359 wpisano dziś, że Andrzej Gałka, rolnik w Kleparach i jego żona Marianna z domu Borek kontraktem z dnia 30 sierpnia 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 11 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1845

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2360 wpisano dziś, że Tadeusz Sawicki, rolnik w Tarkowie i jego żona Stanisława z domu Pamuła kontraktem z dnia 30 września 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania z dziećmi na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Inowrocław, dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1846

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2361 wpisano dziś, że Stanisław Majchrzak, rolnik w Witowicach i jego żona Antonina z domu Zielińska kontraktem z dnia 16 stycznia 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1847

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 3109 wpisano dziś, że Antoni Mikołajczak i żona jego Leokadia z domu Spitalniak, oboje zamieszkali w Siedleminie, umową z dnia 2 marca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin. dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1848

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 3110 wpisano dziś, że Michał Pachurka i żona jego Marianna z domu Pawlik, oboje zamieszkali w Chytrowie, umową z dnia 13 lipca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1849

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 3111 wpisano dziś, że Ignacy Bazelak i żona jego Elżbieta z domu Wojciechowska, oboje zamieszkali w Noskowie, umową z dnia 16 grudnia 1930 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 19-go października 1937 r. Sąd Grodzki.

1850

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 3112 wpisano dziś, że Antoni Janaszak i żona jego Antonina z domu Grabias, oboje zamieszkali w Witaszycach, umową z dnia 3 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1851

W naszym rejestrze majątkowym pod liczbą 3113 wpisano dziś, że Walenty Wojtaszyk i żona jego Marianna z domu Karolczak, oboje zamieszkali w Roszkowie, umową z dnia 9 maja 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Jarocin, dnia 19 października 1937 r. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.
Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy lub jego miejsce 1,— zł. Cena pojed. egz. 75 gr.

Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212 055.

Drukarnia Państwowa PAT w Poznaniu. 2489. 37.